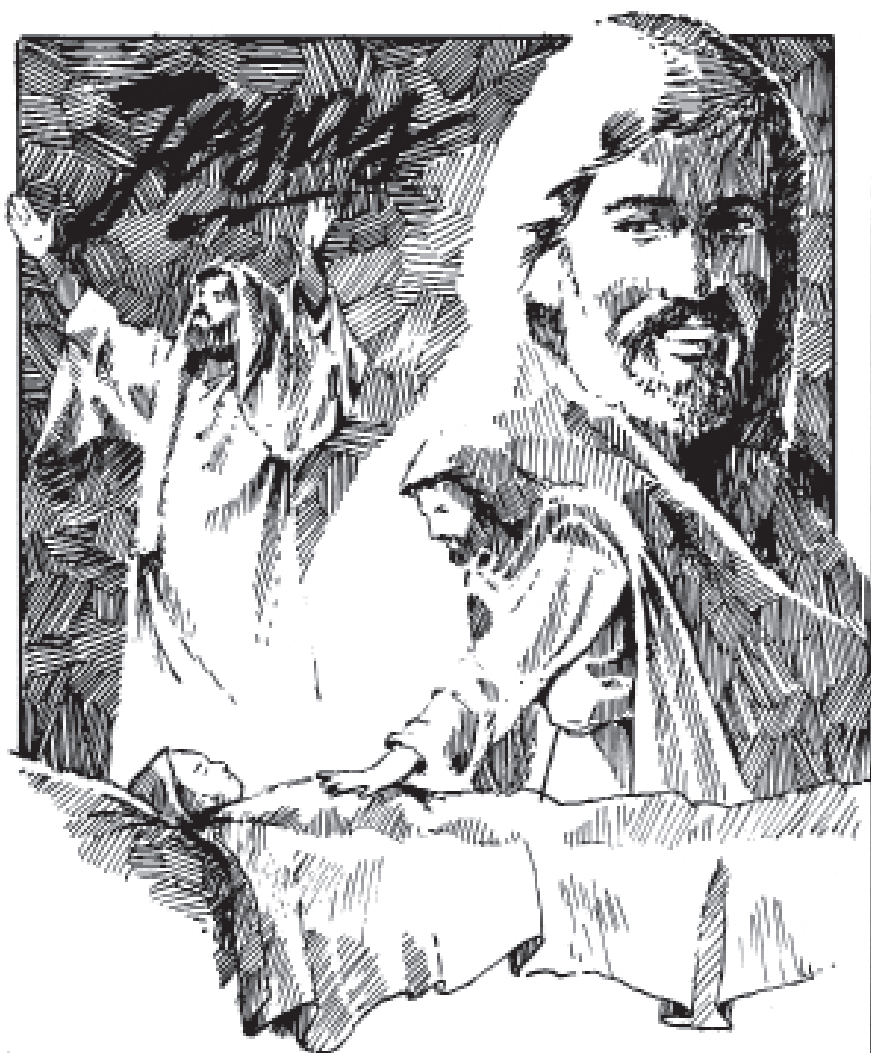

Narava

Čudežnega

Kot vedno, če vam lahko kako pomagamo, prosim kontaktirajte cerkev na naslovu P.O. Box 68309, Indianapolis, IN 46268 USA.

www.JesusLifeTogether.com

Vse pravice zadržane © 1994 RealPeople@JesusLifeTogether.com
Zakoni avtorskih pravic, nori kot so, ko se pogovarjamo o Božji Besedi, zahtevajo od nas, da rečemo naslednje: Ta material je zaščiten in ne sme biti cetiran in/ali reproduciran brez svoje celotne vsebine, razen z dovolj enim avtorja. A kakor koli, lahko svobodno reproducirate dokument v svoji celoti. In seveda, ta publikacija, za nobeno ceno, ne sme biti na "prodajo". (2 Korinčanom 2:17, Matej 10:8).

Narava Čudežnega

*Ali se mi boš pridružil in boš z menoj raziskal
par misli?*

V krščanstvu je danes veliko razprav glede vloge čudežnega (če mi dovoliš, bom uporabil to besedo za opis vsega spektra, ki se tiče čudežnega). Nedvomno je tam preveč razprav o čudežnih “stvarih”. To pravim zato, ker tako pogostokrat, v naših krogih, zamenjamo domiselno razlaganje besed, teološko razmišljenje in dogmo za “učenosť” in “zagovarjanje vere”. O, moji bratje in sestre, kako s tem ropamo Boga njegove slave. Medtem ko se mi napenjamo zmagati razpravo, o tem kdo je Jezus v današnjem enoindvajsetem stoletju, v resnici odrivamo proč na stran vstalega in živega Jezusa. Naj to nikoli ne bo!

Iskreno molim za Božje ukrajanje, če jaz, v tem pisanju, le dodam več besed na to bedasto goro. Toda počutim se prisiljenega, da tudi sam napišem par strani z upanjem in strastno molitvijo, da razrešim “gordijski vozeli” zmešnjave, nevere in razkola. Ali se mi boš pridružil in boš z menoj raziskal par misli? A prvo sem prepričan, da se moramo najprej dvigniti v progovrnem “helikopterju” in se soočiti z obširnejšo temo. Ko odkrijemo resnico v Božji besedi, kako bi se morali “odzvati” na to resnico?

Vizija, ki ni na spektru

Mladi mož je bil pred kratkim vprašan, zakaj je tako navdušen nad cerkev, ki si ji je pravkar pridružil.

“V redu,” je rekel poizvedovalec. “Se pravi, kje na spektrum spada tvoja cerkev. Na enem koncu je anonimna, z visokim pritiskom sporedno orientirana cerkev, ki vsi vemo obstaja in na drugem koncu je splošna preprosta nedeljska cerkev?”

On je odgovoril: “To je tako, kot bi me vprašal: ‘Na enem koncu spektra imamo babično domačo jabolčno pito in na drugem koncu imamo jabolčno pito iz MacDonalda. Kje na ta spektru bi ti dal BMW?’”

Prava resnica teme, o kateri hočemo govoriti, pogostokrat ni najdena na teološkem spektru, ki se je razvil preko let. Pogostokrat bo prava resnica celo kljubovala našemu razumu. Bog užali naš intellect in razprši teme, o katerih smo “tako zelo prepričani, da jih prav razumemo”, da lahko izve, če naša zvestoba zares pripada njemu ali samo našemu verskemu sistemu in osebni varnosti. To je zelo neprijetno za naše enoinvajseto stoletje, ki temelji na znanstveno oprideljenem mišljenju. A je prav, da je tako. “Razum”, “naslanjati se na naše razumevanje” in “jesti od drevesa spoznanja” je uničilo naše življenje v vrtu in je preko zgodovine zlomilo krščanstvo na deset tisoč kosov. In seveda vse te skupine, ki jejo od drevesa spoznanja “dobrega in zla”, “biblično ali nebiblično” (namesto drevesa ŽIVLJENJA), in so bile s tem tako razlomljene, trdijo, da so pravo biblično izražanje. In kot dragulj na kroni te Išmaelove nebiblične poti, ki je tako zelo boleča, vidimo, da so v Svetem pismu prav ti “strokovnjaki” ramišljanja in učenosti, ti, ki so križali Jezusa - Boga slave. Naš brat Pavel je rekel: “Prav tako je danes.” Resnica tem, kot so krščenje v vodi, “krščenje v Svetem Duhu”, nauk o zadnjih dneh, slavljenje, govorenje v tujih jezikih, cerkvena vlada, ... ali pa pravilni pogled na čudežno je pogostokrat popolnoma izgubljena.

Naš ustaljen način ravnanja je, da žrtvujemo Božjo veličastno vizijo na oltarju “naravne hermenevtike”.

Namesto da bi se nanašali na Boga kot prijateljstvo, ki mora biti raziskano, se mu približujemo, kot da bi bil črna (bela?) luknja, ki jo lahko znanstveno analiziramo. Naša nespametna intelektualna predznost, trdnjava ponosa in samo obvarovanje so nas zaslepile videti Pot, Resnico in Življenje. Edino možno zdravilo? Realno druženje z JAZ SEM.

“Ali veruješ v krst v Svetem Duhu? Da ali ne? Kje na spektrum te teme si ti?”

Zelo možno je, da Božji pogled ni nekjer na našem napačnem obzorju.

“Krst v vodi je bistven za odrešenje. Da ali ne?”

“Molitev in sprejemanje ljudi ne glede na to kje so, je vedno dobro. Uporaba biča in prevrnjenje klopi v cerkvi je vedno hudobno.”

“Zato ker sedaj imamo biblijo (knjige), se čudeži več ne dogajajo. Kje ti stojš na tem?”

“Nekateri pravijo, da je govorenje v tujih jezikih dokaz odrešenja. Drugi pravijo, da je dokaz greha in odpadlosti, zato ker ‘Bog več tako ne dela’ Kje na obzorju te teme si ti?”

Božji pogled je kot BMW na spektru jabolčne pite. Ne pride niti približno blizu našem ošabnem razmišljenju.

“Citirati Sveto pismo izven konteksta, je vedno hudobno. Razen, če si Jezus in živiš v prvem stoletju. Potem bi bilo v redu.”

“Narediti si idola, je vedno greh. Edino, če kuga uničuje tvoj narod. V takem primeru bronasta kače je v redu.”

Resnica, ki jo določi Jezus ni “pravilno biblično dojemanje”. “Aletheia”, grška beseda, ki je prevedena kot “resnica”, pomeni “realnost”. Resnica je v koinoniji z živo osebo, s kom in v kom delimo svoja srca, svojo dušo, svoje misli in svojo moč. Če nisi v druženju z Njim, ki je živ sedaj, in če se ne navdušuješ nad osebo, ki ima določene misli

v tem trenutku, potem slediš ponarejenemu krščanstvu. In če ne to, potem vsaj živiš tragično revno življenje, in to brez dobrega razloga.

“Zakaj v njem živimo, se gibljemo in smo...” Apd.17:28

“Jezus mu je dejal: »Jaz sem pot, resnica in življenje. Nihče ne pride k Očetu drugače kot po meni.” Janez 14:6

“Jezus ji je rekel: »Jaz sem vstajenje in življenje: kdor vame veruje, bo živel, tudi če umre.” Janez 11:25

“Sin človekov je namreč gospodar sobote.” Matej 12:8

“Njegova glava in lasje so bili beli kakor bela volna, kakor sneg, njegove oči so bile kakor ognjen plamen, noge je imel kakor v peči razbeljen bron, glas pa kakor glas mnogih vodá. V desnici je držal sedem zvezd in iz ust mu je segal oster dvorezen meč, njegovo obličje pa je bilo kakor sonce, kadar žari v vsej svoji mōči. Ko sem ga zagledal, sem se zgrudil k njegovim nogam kakor mrtev. On pa je položil name desnico in rekel: »Ne boj se! Jaz sem Prvi in Zadnji in Živi. Bil sem mrtev, a glej, živim na veke vekov in imam ključe smrti in podzemlja.” Razodetje 1:14-18

“Preiskujete Pisma, ker mislite, da imate v njih večno življenje, a prav ta pričujejo o meni. Toda vi nočete priti k meni, da bi imeli življenje.” Janez 5:39-40

“Večno življenje pa je v tem, da spoznavajo tebe, edinega resničnega Boga, in njega, ki si ga poslal, Jezusa Kristusa.” Janez 17:3

Do sedaj je bila naša religija tako zelo zemeljska in polna pravil in zelo, zelo daleč proč od njega! Posledica tega je, da je naša doktrina, resnica, ki jo mi branimo, o kateri se prerekamo in zaradi katere se ločujemo na popolno napačnem spektru. Naš namen je seveda, da imamo “popolno uravnoteženje” vsake doktrine. A vprašanje je: kako se bomo odzvali, ko sprevidimo, da poskušamo zagovarjati “resnico” na nivoju, na katerem ni Boga. No, seveda, z ponižnostjo. Tako, kot smo se v preteklosti, mi kot “učenci”, vedno odzvali. Je to prav?

“Brez videnja ljudstvo podivja.” Pregovori 29:18

“In jaz sem jim dal veličastvo, ki si ga dal meni, da bi bili eno, kakor sva midva eno.” Janez 17:22

Brez videnja bo vedno razkol. Dokler ne obrnemo “oči našega srca” navzgor proti Jezusu in proti njegovi popolni osupli slavi, bo tam vedno razkol. In zavist. In sovraštvo.

“Štefan pa je poln Svetega Duha uprl pogled proti nebu in videl Božjo slavo in Jezusa, ki je stal na Božji desnici, in rekel: »Glejte, nebesa vidim odprta in Sina človekovega, ki stoji na Božji desnici!« Tedaj so zavpili z močnim glasom, si zatisnili ušesa in vsi hkrati planili nadenj. Pahnili so ga iz mesta in ga kamnali. In priče so položile svoja oblačila k nogam mladeniča, ki mu je bilo ime Savel.” Apd. 7:55-58

Kaj pa glede doktrine čudežov? Nekateri zanikajo, da Bog danes sodeluje v takih dejanjih. Drugi so z besedami, obnašanjem in pristopom do te najčudovitejše teme prisilili obstoj prej omejenih stvari. In ti so ti, ki so na “drugem koncu spektra”.

Moj vtis je, da Božji pogled sploh ni na tem spektru. Je v popolno drugi dimenziji. Dimenziji, ki je zajeta v druženju z Bogom. Dimenzija, ki preprosto prizna, da “nebesa vladajo”. Resnično, vidni svet ni nepremičen, nepremagljiv predmet. Prav tako, kot pravi Sveto pismo, vidni svet je “senca” realnosti, ki je v Kristusu in v sedanjem, resničnem, manifestiranem nevidnem svetu. Vidni svet in vse njegove statistične verjetnosti so le začasne okolice, v katerih mi, kot Jezusovi učenci “tujci in priseljenci”, živimo in delamo. Tu delamo, opremljeni z vero in poslušnostjo za našo prihodno dolgo dogodivščino. Nevidni svet vedno vlada nad vidnim svetom. Kot je Daniel rekel: “Nebesa vladajo.”

Jezus je s tako perspektivo na vidni svet živel svoje življenje na zemlji. Bog nas vabi, da tudi mi živimo tako življenje. Na nov in živ način. Samo v tej skladnosti bomo lahko razumeli o krščanju, kaj cerkev res je, zadnje čase, cerkveno vlado, srečanja, slavljenje...in čudežnost. Kristus je vse v vsem – v njem se vse stvari držijo skupaj.

On je beseda, ki je postala meso in je prebivala med nami in je sedanje utelešenje resnice. Kot je rekel apostol Pavel, nihče ne more vedeti pomen Božje besede, če mu ni razodeto po Božji milosti in z življenjem v njem, ki jo je napisal (Matej 11:25-27; 1Kor. 2:9-3:3). **Samo Kristus, v sedanji slavi, je vreden, da odpre knjižnji zavitek in zlomi njegov pečat.**

*“Kristusa, v katerem so skriti vsi zakladi modrosti in spoznanja.”
Kol. 2:2-3*

S to perspektivo kot ozadje, bi sedaj morali iti naprej. Za trenutek, z menoj, upoštevaj dva različna konca spektra doktrinskega pogleda na dela čudežov našega Očeta.

Kršćanstvo ni bilo nikoli namenjeno za magično zabavo

“Prósite, pa ne prejimate, ker slabo prósite – namreč zato, da bi to porabili za svoje naslade.” Jakob 4:3

“Veliko mi jih bo reklo tisti dan: ›Gospod, Gospod, ali nismo v tvojem imenu prerokovali in v tvojem imenu izganjali demonov in v tvojem imenu storili veliko mogoćnih del?‹ In takrat jim bom naznanil: ›Nikoli vas nisem poznal. Pojdite proč od mene, kateri ravnate nepostavno!‹» Matej 7:22-23

“Nić čudnega, saj se tudi sam satan preoblaći v angela lući. Nić posebnega torej ni, če se tudi njegovi služabniki preoblaćijo v služabnike pravićnosti. Toda njihov konec bo po meri njihovih del.” 2Kor. 11:14-15

“Nepostavnežev prihod bo v skladu s satanovim delovanjem in se bo kazal z vso moćjo, z znamenji in lažnimi čudeži. Z vsakovrstnim krivićnim zapeljevanjem se bo predstavljal tistim, ki gredo v pogubo, ker niso sprejeli ljubezni do resnice, da bi bili rešeni. Zato jim Bog pošilja delovanje blodnjave, da verjamejo láži: tako bodo obsojeni vsi, ki niso verjeli resnici, temveć so pritrjevali krivićnosti.” 2Tes. 2:9-12

Konec spektra (na kateri ni resnice), ki najhitreje raste je Hollywoodska verzija “znakov in čudežov”. Na žalost ta stran krščanstva povečuje človeka in napihuje človekovo poželenje po uspehu in materilnosti.

Spomni se, da ne vsi čudeži, ki so narejeni v Jezusovem imenu, so od njega (Matej 7). Glede na to, kaj je Jezus rekel, je lahko njihov vir popolnoma drug kot naš Oče. Tudi, če se zgudijo v okviru krščanskega združenja. Tako kot Janes in Jambres (2Timotej 3:8, čarovnika Faraonovega dvora, ki sta ponarejala čudeže, ki jih je Bog naredil preko Mojzesa) bo za tiste, ki hočejo vedeti resnico, “vsem postala očitna njihova neumnost”. Priznanje, da vse, kar nosi Božje ime, ni obvezno Bog, nam lahko popolno spremeni naš pogled, na kar vidimo ali kako hočemo videti.

Brez dvoma je tam veliko primerov, v katerih je zloraba narejena nenamerno. A prav tako se zagotovo zdi, da je v sodobnih religioznih aktivnostih veliko madežov. Na primer, včasih naredimo Boga za dobrega duha, ki uresničuje vse naše želje. Če rečemo vse prave besede, bo za nas naredil, kar si želimo. Nekateri učijo, da nas lahko naredi bogate in ozdravi naše bolezni in to vse na naš ukaz. Čeprav nihče ne reče tako jasno; in je preko časa postala doktrina, ki pravi, da je edini namen Vsemogočnega Boga, da za nas dela zvijače in uresničuje naše ambicije in želje. Medtem ko svet brez sramu uči hitro lekcijo uničevanja, mi polnimo ogromne dvorane z nepokornimi ljudmi iz nedelje v nedeljo. Ti ljudje grejo iz srečanja v srečanje in od enega človeka do drugega. Nekaj, v nas vseh, ljubi, ko so naši čuti vznemirjeni in naše potrebe zadovoljene. Ti, ki niso odraščali v krogih, v katerih je religija zadovoljevala ta hrepenenja, so po vsej verjetnosti našli zadovoljstvo v športu, znanju, zunanosti, družini ali pa poklicu. Ampak vse je isto, ali ne? Sem prepričan, da vidiš mojo poanto.

Druga pogosta zloraba se zgodi, ko imamo Jezusovega učenca z resno potrebo, katera ni bila nikoli izpolnjena. K njihovi fizični ali materialni potrebi dodamo obsodbo in s tem dodamo njihovi težki situaciji, tako da so na čistem koncu sebe in hočejo odnehati. Njihov “čudež” ni nikoli prišel, tako kot je pridikar rekel, da bo prišel. Njihova

“vera”, da bodo ozdravljeni, je bila vzdignjena na valovih moči med srečanjem ... samo, da se je zrušila na skalah ob obali naslednjega dne ali naslednjega tedna. V zgodovini so taki primeri v legijah. Prizadetost in fizična bolečina rasteta z običajnim obsojanjem, da jih, zaradi njihove pomankanje vere, Bog ne želi in ne more ozdraviti. Prosim, bratje in sestre!

“Ko sem bil otrok, sem govoril kakor otrok, mislil kakor otrok, sklepal kakor otrok. Ko pa sem postal mož, sem prenehal s tem, kar je otroškega.”

Po drugi strani, ...

Drugi konec spektra - DEIZEM je enako grešen

Deizem je pogostokrat (nepravilno) etikiran kot “konzervativen”. Funkov in Wagnallov slovar definira deizem kot “verovanje, da je Bog ustvaril svet, ga podrekel naravnim zakonom, a se sam zanj ne zanima.” Nekateri maskirajo to slepo verovanje (“dež pada tako na pravične kot nepravilne” - predrzno vzeto izven konteksta) za “Božjo usodo”. Usodni deizem? “Ali čebula pod drugim imenom diši drugače?”

Čeprav bi udeleženci te oblike “krščanstva”, naravno zatajili pripadnost te oblike, ima njihova teologija enaki izid. “Po njihovih sadovih jih boste torej spoznali.” Bogoskrunstvo je dodati Božji besedi in reči: “Bog danes ne deluje več tako.”

Ne smemo razviti izmišljeni človeški verski sistem, ki bi opravičil obstoj našega nizkega življenja teh preteklih stoletji. Je zelo nevarno, trditi drzne izjave o “doktrini” Božje nevoljnosti, da zlomi zakone narave za svoje ljubljene. In to samo zato, ker *ti* nisi nikoli tega izkusil. Božje posredovanje v življenja njegovih ljudi ni izumrlo. In tudi nikoli ne bo. On je še vedno ta, kot nam ga je Jezus razudel. Ljubeči Oče, ki “neprestano” rad da dobre darove in kruh iz nebes svojim otrokom.

Tiste trpeče kristjane, ki jim je pisal pisec Hebrejcev, je Bog vzpodbudil s tem, da jim je opisal Kristusovo moč, ki je delovala

v njihovih očetih (Hebrejci 10-12). Poklical jih je, da se obrnejo na začetnika, avtorja, in dopolnilca - tega, ki je usposobil njihove očete! To, kar je naredil v teh, ki so šli pred nami, lahko naredi tudi v tebi! In tako nam je napisal,

“Jezus Kristus je isti, včeraj in danes in na veke.” Hebrejci 13:8

“Saj vendar ni nihče nikoli sovražil svojega mesa, temveč ga hrani in neguje, kakor Kristus Cerkev (sedanjik, neprestano).” Efežani 5:29

Tudi vloga angelov je velikokrat pozabljena, in to v našo škodo ...

“Zares, ti, GOSPOD, si moje zatočišče, Najvišjega si postavil za svoje prebivališče; ne bo te zadela nesreča, udarec se ne bo približal tvojemu šotoru. Zakaj svojim angelom bo zate zapovedal, naj te varujejo na vseh tvojih potih.” Psalm 91:9-11

“Glejte, da ne boste zaničevali katerega od teh malih! Povem vam namreč, da njihovi angeli v nebesih vedno gledajo obličje mojega Očeta, ki je v nebesih.” Matej 18,10

Hebrejci 1,14 “Mar niso vsi ti le duhovi, ki opravljajo službo in so poslani, da strežejo zaradi tistih, ki bodo dediči odrešenja?!”
Hebrejci 1,14

“Ne pozabite na gostoljubnost. Ker so bili nekateri gostoljubni, so namreč pogostili angele, ne da bi se zavedali.” Hebrejci 13,2

Sama narava krščanstva zahteva vero, ki dovoli, da Bog nadnaravno deluje. On posreduje in prekinja naravni potek dogodkov, zato da se lahko kaže za mogočnega odrešenika. Več kot to, biblična vera vedno pričakuje, da bo Bog deloval na mogočni način. On **trenutno** hrani in neguje svojo cerkev. Mi željno pričakujemo v občudovanju njegovo naslednjo genijsko delo. Delo, ki bo napredovalo njegove namene v nas in preko nas. In če imamo lahko namig iz zgodovine, lahko vidimo, da se bo Bog pokazal ter potrdil svojo besedo in svoj namen na način, ki je popolnoma nerazložljiv in nedojemljiv človeški logiki. Mogoče lahko poenostavimo stvari s tem, da se naučimo pomen biblične besede: “vera”.

“Kajti vse, kar je rojeno iz Boga, premaga svet. In zmaga, ki premaga svet, je naša vera.” 1 Janez 5:4

Kaj je ta vera?

“Brez vere namreč ne moremo biti Bogu všeč, kajti kdor prihaja k Bogu, mora verovati, da on biva in plača tiste, ki ga iščejo.” Hebrejci 11:6

“Mislil si je, da more Bog tudi od mrtvih obujati. Zato ga je – rečeno v prisposobi – dobil nazaj od mrtvih.” Hebrejci 11:19

“Potemtakem postajamo dediči po veri, tako da je dedovanje iz milosti in da je obljuba zagotovljena vsemu potomstvu, ne samo tistemu, ki izvira iz postave, ampak tudi tistemu, ki izvira iz vere Abrahama, ki je oče nas vseh, kakor je pisano: Postavil sem te za očeta mnogih narodov, pred Bogom, kateremu je verjel, in ki oživlja mrtve in kliče v bivanje stvari, ki jih ni.” Rimljani 4:16-17

Je jasno, da je nemogoče zadovoljiti Boga **brez** take vera, takega zaupanja. Ponovno, lahko ga zadovoljimo edino, če ga vidimo kot očeta, ki “rad daje dobre darove svojim otrokom”, in ki posreduje v naših družinah, financah, službah, sosedih, otrocih, krizah in vseh mogočih dogodkih. Je preprosto, osnovno, normalno biblično krščanstvo, da se obrnemo na El Shaddai, Boga vsemogočnega, in željno pričakujemo, da bo slišal naš klic in nam odgovoril. Če ne, kaj je Jezus potem govoril, in živel, ko je bil tu na zemlji?! In kaj je potem sploh “molitev”? Ali je to, kar je pred kratkim neki “profesor” krščanske višje šole učil: molitev je enaka DT-ju, dobri terapiji?

Ali je vedno za čas in večnost, včeraj, danes, jutri in za vedno, Bog za nas opisal:

“Zato izpovedujte grehe drug drugemu in molite drug za drugega, da boste ozdravljeni. Veliko moč ima dejavna molitev pravičnega. Elija je bil človek, ki je čutil kakor mi, toda ko je goreče molil, da ne bi deževalo, na zemlji ni deževalo tri leta in šest mesecev. Nato je spet molil in nebo je dalo dež in zemlja je rodila svoj sad.” Jakob 5:16-18

Ali je ta citat resničen? In če ne, kdaj je postal neresničen, zastarel, bajka od Boga? Ali je mogoče, da je problem na našem koncu? **Ali ni v naših življenjih pomankanje spovedovanja in kesanja greha (a seveda v nedeljo, “zabava gre naprej”)? Ali so ljudje zares “pravični” v prioritetah svojega življenja in v skritih prostorih svojega srca? Ali je tam gorečnost, ki zahteva vero, da bo Bog odgovoril? Ali je mogoče, da bi bilo bolj iskreno, priznati naš greh pomankanja vere, kot pa izvesti novo teologijo o ravnodušnem in nezmožnem Bogu? Ali bi radi naredili Boga učenca Zenona? (Zenon je bil, tristo let pred Kristusom, ustanovitelj grške šole, ki je, med drugimi, povišal znanje na najvišje mesto. Njegova doktrina se je imenovala stoicizem.)**

Ali moramo izumiti teologijo in krščanstvo, ki ju je nemogoče najti v Svetem pismu? Samo zato, da opravičimo svojo revščino? Živeti na koncu spektra deizma, je žalostno življenje. Zavrnitev “vidi in zahtevaj” pripetljajov je razumljivo. A “konzervativen” pogled tistih, ki prakticirajo grenkost, posmehovanje, razpravljanje in obrekovanje do tistih, s katerimi se ne strinjajo, je jasen dokaz, da tudi oni sami niso v stiku z Božjim srcem in Božjo besedo.

Nekateri od teh rugajo: “Če tako veliko veš, potem gremo na pokopališče in te želimo videti vzdigniti par ljudi od mrtvih.” “Strokovnjaki” posmehujejo: “Gremo s tabo v bolnišnico, kjer so bolniki z rakom in dokaži, da je res, to kar praviš!”

“Jezus jim je rekel: »Ali se ne motite zato, ker ne poznate ne Pisem in ne Božje moči?”

“Tole pa vedi, da bodo v poslednjih dneh nastopili hudi časi. Ljudje bodo namreč samoljubni, lakomni, bahavi, prevzetni, preklinjevalci, neposlušni staršem, nehvaležni in nesveti, brez srca, nespravljivi, obrekljivi, brez samoobvladovanja, divji, brez ljubezni do dobrega, izdajalski, predrzni, napihnjeni. Raje bodo imeli naslade kakor Boga, držali se bodo zunanje oblike pobožnosti, zanikali pa njeno moč. Tudi teh se izogiblji.”
2Timotej 3:1-5

Ja, seveda. Bog je vedno uporabil vsakodnevne Homo sapiense

Preko zgodovine, je veličastni ustvaritelj galeksij uporabil ljudi, da storijo njegovo voljo. Vedno je uporabil, poleg mnogo drugih sredstev, ljudi, kot sva ti in jaz, da loči Rdečo morje, vzdigne mrtve, ozdravi bolne, pokliče ogenj iz nebes in da videnje slepim. Seznam čudovitih del njegove prijaznosti in moči je brez konca. To so dela, ki jih je naredil preko ljudi. Definitivno je Bog mnogokrat posredoval, kar bi mi lahko klicali "usodno". On je zelo sposoben mogočnih del, ki jih naredi, razen molitve, čisto sam brez kakeršne koli udeležbe od ljudi. Je zadel cele vojske s slepoto - brez človekove pomoči, uničil malika Dagona in ustavil sonce na poti preko neba. A ne glede na to, da lahko naredi velika dela sam, ga zadovolji uporabiti nas ljudi. S tem lahko tudi izboljša naše značaje in izostri našo vero.

"GOSPOD je rekel Mojzesu: »Kaj vpiješ k meni? Ukaži Izraelovim sinovom, naj se odpravijo!Ti pa povzdigni palico in iztegni roko nad morje in ga razdeli, da bodo šli Izraelovi sinovi po suhem sredi morja!" 2 Mojzesova 14:15-16

Zakaj je vseмогоčni Bog potreboval Mojzesovo pomoč? Ni jo, a je bila njegova odločitev, da bo uporabil človeka, da preko njega sebi prinese slavo. Zmaga čez hudiča samega, je bila in bo v prihodnosti preko **ljudi!!!** To je veličastna skrivnost, ki je nerazljužljiva tudi angelom!!! (Kol. 1:27, 2:15; Ef. 3:10, 20; 1Tim. 3:16; Apd. 7:56; Rim. 16:20; 2Kor. 4:6-7; Janez 14:12-14; Marko 11:22-25).

"Mojzes je rekel Józuetu: »Izberi može in pojdi na spopad z Amálekom! Jutri se bom postavil na vrh hriba z Božjo palico v roki.« Józue je storil tako, kakor mu je naročil Mojzes, da bi se bojeval z Amálekom. Mojzes, Aron in Hur pa so stopili na vrh hriba. Ko je Mojzes držal roke kvišku, je zmagoval Izrael, ko pa jih je povetil, je zmagoval Amálek. In Mojzesove roke so se utrudile; zato sta vzela kamen in mu ga podložila, da je sédel nanj. Aron in Hur pa sta mu podpirala roke, eden na eni, drugi na drugi strani. Tako so njegove roke ostale trdne vse do sončnega zahoda. In Józue je z ostrim mečem premagal Amáleka in njegovo ljudstvo." 2 Mojzesova 17:9-13

No, povej mi sedaj, zakaj ustvaritelj veselja ni mogel uničiti Izraelove sovražnike z nebesnim ognjem? Zakaj vsa ta drama? Zakaj uporabiti navadnega človeka? Zakaj bi sploh uporabil nekoga?

“Kaj naj še rečem? Saj bi mi zmanjkalo časa, če bi hotel pripovedovati o Gideónu, Baráku, Samsonu, Jefteju, Davidu, Samuelu in prerokih. Ti so po veri premagovali kraljestva, ravnali pravično, prejeli obljube. Levom so gobce zaprli, silo ognja so pogasili, ušli so rezilu meča, iz slabotnosti so postali močni, okrepili so se v boju in v beg so pognali tuje trume. Žene so spet dobile svoje mrtve, ker so vstali, drugi pa so bili mučeni in niso sprejeli oprostitev, da bi dosegli boljše vstajenje.” Hebrejci 11:32-35

“Peter in Janez sta se zazrla vanj in Peter je rekel: »Poglej naju!« Mož ju je napeto gledal, če bo kaj dobil. Peter pa je rekel: »Srebra in zlata nimam, dam ti pa, kar imam: v imenu Jezusa Kristusa Nazarečana, hodi!« In prijel ga je za desno roko in ga dvignil. V hipu so se mu utrdila stopala in gležnji. Skočil je pokonci, čvrsto stal in hodil. Šel je z njima v tempelj in hodil okoli, poskakoval in hvalil Boga. Vse ljudstvo je videlo, kako hodi in hvali Boga. Prepoznali so ga: bil je prav tisti, ki je navadno sedel pri tempeljskih Lepih vratih in prosil vbogajme. In čudili so se in bili čisto iz sebe spričo tega, kar se mu je zgodilo.” Apd. 3:4-10

“Peter je potoval vsepovsod in tako je prišel tudi med svete, ki so prebivali v Lidi. Tam je našel moža z imenom Enéj, ki je že osem let ležal v postelji, ker je bil hrom. Peter mu je rekel: »Enéj, Jezus Kristus te ozdravlja! Vstani in postelji si ležišče!« In pri priči je vstal. Videli so ga vsi, ki prebivajo v Lidi in Šarónu, in se spreobrnili h Gospodu.

Peter obudi Tabíto

V Jopi je živela učenka, ki ji je bilo ime Tabíta, kar v prevodu pomeni »Gazela«; bila je polna dobrih del in rada je delila miloščino. Ravno v tistih dneh pa je zbolela in umrla. Umili so jo in položili v gornji prostor hiše. Jopa leži nedaleč od Lide. In ker so učenci slišali, da se tam mudi Peter, so poslali k njemu dva moža s prošnjo: »Brez odlašanja pridi k nam!« Peter je vstal

in šel z njima. Ko je prispel tja, so ga peljali v gornji prostor. Obstopile so ga vdove, ki so vse imele solzne oči; razkazovale so mu halje in obleke, ki jih je bila sešila Gazela, ko je živela med njimi. Peter je poslal vse ljudi iz izbe, pokleknil in molil. Nato se je obrnil k truplu in rekel: »Tabíta, vstani!« Odprla je oči, in ko je zagledala Petra, je sedla. Dal ji je roko in ji pomagal vstati. Nato je poklical svete in vdove in jim jo pokazal živo. Novica o tem se je razvedela po vsej Jopi in veliko ljudi je sprejelo vero v Gospoda.» Apd. 9:32-42

Kdo je naredil vse te stvari? “*Kar imam, ti dam.*” Navadni ljudje? Seveda, kot je rekel sam Peter, ne zaradi “njihove posevečenosti ali moči.” A ne glede na to, se je vseeno zgodilo preko ljudi. Ne samo: “Ljubi Bog,... če je tvoja volja,....” ampak, “kar imam, ti dam.” Osupljivo, da lahko navaden človek reče kaj takega. Ja, Bog uporabi človeka in ne da le oddaljen odgovor na nejasne, dvomeče molitve.

“Štefan pa je bil poln milosti in moči in je delal velike čudeže in znamenja med ljudmi.” Apd. 6,8

“Vsa množica je utihnila. Nato so poslušali Barnaba in Pavla, ko sta pripovedovala, kako velika znamenja in čudeže je Bog po njiju storil med pogani.” Apd. 15,12

“Bog je po Pavlovih rokah delal nenavadne čudeže, tako da so ljudje prinašali bolnikom robce ali rute, ki so se dotaknile Pavlovega telesa, in bolezní so izginjale in zli duhovi so jih zapuščali.” Apd. 19:11-12

Vse to samo za določeno skupino ljudi v določenem prostoru in času? Ali je Bog želel uporabiti ljudi le v “starih časih”? **Ali je obseg Božjega delovanja med ljudmi zares omejen na naše nadnaravne junake kot so Janez, Pavel in Tomaž? Za večnost so ti sedaj ujeti kot pusti, dva dimenzionalni ljudje, ki so danes uporabljeni le v risankah nedeljskih jutur in na oknih “cerkva”?** Kot smo videli, če bi bilo to res, bi to neuveljavilo Božjo besedo.

“Elija je bil človek, ki je čutil kakor mi, toda ko je goreče molil, da ne bi deževalo, na zemlji ni deževalo tri leta in šest mesecev.

Nato je spet molil in nebo je dalo dež in zemlja je rodila svoj sad.” Jakob 5:17-18

Tako, kot vzporeden citat v Mateju 28:20 pravi: “*In glejte: jaz sem z vami vse dni do konca sveta.*” To ni le preprosta obljuba družčine.

Tu je dilema. Če Bog resnično uporablja navadne ljudi, zakaj potem mi ne moremo vzeti par teh Božjih ljudi, ki jih Bog uporablja za delovanje čudežov v fizičnem in duhovnem svetu, jih pripeljati na pokopališče, kjer nam lahko dokažejo resnico. Tu je točka, kjer moramo narediti velik korak od mesenega spektra, preko katerega je veliko prepiranja, v drugačno dimenzijo razumevanja “čudežnega”.

Jezus, Peter in Pavel niso nikoli šli na pokopališče

Čeprav je Bog vedno uporabil ljudi za njegova čudovita dela, se ni nikoli zgodilo, da so ti ljudje lahko delali, kar so hoteli po vsaki svoji volji in želji. Čudeži so bili narejeni preko njihovih rok, a ne preko njihove “moči ali pobožnosti”. (Apd.3:12) Če je tam avtomatična “moč”, ki nam omogoča, da lahko delamo naključne čudeže, preprosto zato, ker so čudeži preko ljudi še vedno bilično mogoči, potem, ...

1.) Zakaj je apostol Pavel, pustil svojega dobrega prijatelja in sodelovca Trofima zelo bolanega v Miletu? Zakaj ni Pavel preprosto položil roke nanj in ga ozdravil? To ne bi bilo problem za apostola, a ne?

2.) Zakaj je Pavel pisal Timoteju (ki je bil prav tako apostol) in mu naročil, naj pije malo vina za pomoč pri njegovih pogostih želočnih problemih? Zakaj ni namesto tega, Pavel poslal čudežni robček po pošti Timoteju? (Apd. 19:11-12) Kakšni apostoli so bili to?

3.) Zakaj velika skrb preko Epafrodita, ki je bil na smrtni postelji? Seveda za “brata, sodelovca in sobojevnika” si bi Pavel lahko vzel malo časa, da bi ga ozdravil. Zakaj je s svojo apostolično močjo samo žaloval ob bratovi postelji in njegovi bližnji smrti. Ali bi se ti posmehoval in dvomil apostola Pavla? Jaz ne bi!

Mogoče že lahko vidiš, da zasmehovanje o pokopališčih ni biblično ali pobožno?

Opazi to:

“Znamenja apostola so bila med vami storjena z vso potrpežljivostjo, z znamenji, čudeži in močmi.” 2Korinčani 12:12

V kontekstu Pavlovega življenja to seveda ne pomeni, da lahko Pavel (ali kateri drugi apostol), l dela magične trike na prošnji cinikov.

Sam Jezus je imel odgovor na tako zahtevo. “Če zares veruješ te stvari, potem pojdemo na pokopališče in ti lahko vzdigneš par ljudi od mrtvih. In če boš to naredil, ti bom jaz verjel, da Bog že danes dela nadnaravne stvari.” Kristus od Boga, je rekel takim:

“Če ne poslušajo Božji besedi, se ne bodo dali prepričati, četudi kdo vstane od mrtvih.”

“Hudobni in prešuštni rod zahteva znamenje, toda ne bo mu dano znamenje razen Jonovega znamenja.”

Mogoče bi bilo v pomoč, da pogledamo malo več, v to, kar se meni zdi, je resnična narava čudežnega. Narava čudežnega brez Hollywoodskih pasti.

1.) Beri Apd. 13:9-12 in 14:19. Na Cipru je Pavel oslepil Elima. Glede na to, kar pravijo omenjeni citati ali je Pavel imel oblast nad “apostolsko močjo”? Očitno ne. Malo kasneje je zamudil odlično priložnost, da pokaže “dokaz svojega apostolstva”. Kakšna odlična priložnost, da oslepiš te, ki te želijo kamnjati do smrti! “Pavel, če si zares apostol, dokaži nam. Samo pomisli, kako učinkovito bi to bilo in koliko ljudi bo začelo verovati, če boš oslepil svoje napadalce.”

Pravzaprav, “nadaravno” ni tako. In nikoli ni bilo.

1.) Beri Apd.17:1-34. Če je bil Pavel res apostol, ki dela čudeže, zakaj potem, za Atance, ni naredil predstavo luči? Potem bi mu

verjeli, da je bil ta, “ki je poslan”, “apostolos”. A ponovno, to ni narava nadnaravnega. In nikoli ni bila.

2.) Pavel je rekel bratom in sestram v Galateji: “*Veste, da sem vam prvokrat oznanil evangelij v slabosti mesa.*” “*Zdravnik, ozdravi sebe!*” Ali je bil Pavel slepar, zato ker ni mogel ozdraviti sebe in svoje prijatelje kadar koli je hotel? Jaz res mislim, da ne. Evengelij po Hollywoodu in cerkev po Konstantinu in Rimu so uničili oba konca spektra! Nekateri živijo “gu-gu” in sledijo znamenja in čudeže. Drugi so tako odvrnjeni od teh zlorab, da so šli v ciničnost in deizem (ki je biblično nevera). Tam je boljša pot!

Dajmo odkriti še par več napačnih dojemanj, ki se tičejo “čudežnega” ...

3.) Jakob, Janezov brat, je hodil z Jezusom v zavidni poziciji, kot en od treh, ki so bili najbližji Gospodu. On in njegovi ribičji partnerji, Peter in Janez, so bili vedno tam ob Gospodovi strani, kjer so dobivali posebno urjenje. Ti trije so bili edini učenci, ki so bili povabljeni na goro spreobrnjenja, obujenje mrtvega otroka voditelja shodnice in so bili v notranjem krogu v Getsemani. Tudi drugi apostoli Gospoda niso dobili tistega intimnega stanja in duhovnega gojenja, ki so ga bili deležni Jakob in njegova dva tovariša. Gotovo je imel Bog posebne načrte za Jakoba. Vsevedni Sin je uporabil toliko časa zanj, da bi Bog imel vsak razlog, da bi ga obdržal pri življenju, ali ne? In tu pride v zgodbo Herod. V apostolskih delih 12 najdemo, da je bil Jakob umorjen z mečem. To je bil Jakob sam in z vsemi temi “čudežnimi” apostoli okoli njega ali ni bilo tam nikogar, ki bi ga lahko varoval? Ali pa ga vsaj zdvignil od mrtvih? Jakobovo telo je bilo umorjeno. Seveda, če bi imel kdo kvalifikacijo, da bi ostal živ preko čudežne moči, bi to bil Jakob. A dejansko, Božje čudodelstvo ni tako. In nikoli ni bilo.

4.) V Apostolskih delih, poglavje 6 do 8, je prišel v vzpredje mlad mož in novi kristjan, Štefan. Kot je dr. Luka, pisatelj Božje besede v Apostolskih delih, napisal: “*Štefan pa je bil poln milosti in moči in je delal velike čudeže in znamenja med ljudmi.*” Ne gede na njegovo moč za delovanje čudežov, on ni imel proste roke, da

dela kar koli hoče, kadar koli hoče. Če je imel to moč, potem je bil mazohističen, da je dovolil jeznim religioznim vodijam, da ga kamnajo z religioznimi kamni do smrti. In na vrhu tega neskladja vidimo, da so *“pobožni možje pokopali Štefana in so glasno žalovali za njim.”* Seveda ne bi bilo nobenega problema, da bi ga apostoli, namesto žalovanja preprosto obudili od mrtvih. Po sodobnem mnenju so *“ti apostoli sleparji”*. Glede na 2. pismo Korinčanom 12:12 in Rimljanom 15:19 sploh ne zmorejo narediti *“znamenja apostolov”*. A samo mogoče niso bili sleparji. A samo mogoče smo mi ti, ki ne razumemo čudodelstvo. Ja, Bog uporabi posebne ljudi. In včasih tudi njihovo razločevanje:

“Sedel je in poslušal Pavlove besede. Pavel ga je premeril z očmi, in ko je videl, da ima vero, ki bi ga lahko rešila, mu je zaklical z močnim glasom: »Vstani! Postavi se na noge!« In mož je poskočil in hodil.” Apostolska dela 14:9-10

In včasih, glede na Božjo diskretnost, Bog lahko uporabi tudi njihovo senco ali celo robček božjega moža. (Apd, 5.15, Apd.19:11-12)! A tam je nekaj zelo izjemnega o naravi nadnaravnega, ki moraš videti.

5.) Jezus sam, *“kamen iz Rossete”*, ključ vsega prevajanja biblije, ni nikoli šel na pokopališče, razen da vzdigne od mrtvih svojega prijatelja Lazarja. Nikoli, da bi pokazal moč na lažni način. In prav tako ni naš Gospod obiskoval *“oddelke z bolniki raka”* ali kolonije gobavcev. Če si lahko predstavljaš tako ne Hollywoodsko možnost, potem moraš videti, da je dokaz, ki kaže, da Jezus ni naključno izvajal svojo *“nadaravno moč”* skoraj prepravljeno. In to je tudi res za njegove učence. Pomisli o času, ko je Jezus stal pri petih pokritih stebričih poleg Betesde, kjer je *“ležalo veliko bolnikov: slepih, hromih in sušičnih.”* Zdi se, da je tam Jezus ozdravil samo enega bolnika. *“Jezus se je namreč umaknil, ker je bila tam množica.”* Z vsem žalovanjem, suščinjo in bolečino, ki se je tam dogajala, lahko razumemo, da je Jezus stopil čez veliko zlomljenih teles brez kakeršnega ozdravljenja. Kako se je lahko to zgodilo? Ali je mogoče, da *“Sin ne more delati ničesar sam od sebe, ampak le to, kar vidi, da dela Oče?”* (Janez 5:19). To je, kar pravi Sveto pismo. Razmisli. In ponovno,

“Nekega dne je učil, zraven pa so sedeli farizeji in učitelji postave,

*ki so prišli iz vseh galilejskih in judejskih vasi ter iz Jeruzalema.
In Gospodova moč je bila, da je ozdravljaj.” Luka 5:17*

Ta citat ne spada na spekter “doktrine čudežnega.” Če je Jezus imel neomejeno avtoriteto, za delovanje čudežov, zakaj je potem Sveti Duh razložil čas, ko je bila “Gospodova moč, da je ozdravljaj.” In zakaj bi Jezus delal edino to, kar je videl Očeta delati? “Zavezoval na zemlji, kar je videl Očeta zavezovati v nebesih.”

Hotel sem ti povedati. Ni na spektru!

V Svetem pismu vidimo, da način, kako so naš Gospod in njegovi učenci hodili v nadnaravnem, je bilo preko vere, rojene v odnosu z Bogom. Ne preko čira čara. Nikoli ni bilo čira čara. Samo vera rojena iz odnosa. Vera rojena iz odnosa z Bogom.

Brez dvoma lahko sledimo razkol in napačno razumevanje, ki obstaja že preko desetletji, v ves čas, ki je bil porabljen dešifrirati Sveto pismo za odgovor. A ta odgovor resnično ne obstaja nekjer na našem “spektru doktrine”. Je le eno upanje za enotnost z Bogom, za namen Boga v našem življenju in za enotnost drug z drugim. Mora biti, ... enotonost, ki temelji na živem odnosu z Bogom, “ki je od začetka”, ŽIVLJENJE in ne “drevo spoznanja dobrega in slabega”.

Kot sem že žalujoče umenil prej, je naš Oče, zaradi vseh zlorab “čudežnega”, postal kot neki svetovni božiček. Vem, da veliko src hoče videti vrednoto Gospodove slave. “Tako na zemlji, kot je v nebesih.” To je zelo pravilno! Nikoli ne odnehaj s tem srčnim klicem. A prosim, čuvaj svoja srca in misli v Kristusu Jezusu in v njegovi **Besedi in značaju**.

Drugi so bili, od ene ali druge od the opisanih skrajnostih, skoraj nepopravljivo ranjeni. S tem so bili prikrajšani slave in pravega sijaja in veselja druge (in **ZADNJE!** - tam ni tretje) zaveze. Bratje! Prosim, ne dovoli, da te preko njihovih zlorab ali pa preko njihovih praznih doktrinah in tradicijah, sam človek oropa. Z odprtim srcem in umom poglej v edino novo zvezno cerkev in v življenje, ki je ilustrirano in pokazano v straneh njegove navdihnjene Besede. Tam ni drugega Kristus-življenja, drugega krščanstva, druge cerkve kot pa

ta, ki je zapisana v Svetem pismu. Ta je “živela življenje do polnosti” po “moči neuničljivega življenja”. Ne zadovolji se z ničem drugim.

Ali so te človeške tradicije OROPALJE??

Če bi bil priključen na poligraf (detektiv laži) ali bi lahko resnično priznal, da živiš tako življenje:

“so okusili moči prihodnjega sveta”

“iz njegovega osrčja tekle reke žive vode.”

“Božji mir, ki presega vsak um”

“neizrekljivo in poveličano veselje”

“življenje v obilju” ?

O, kako upam, da je tako! Jezus zasluži to od nas vseh. Če to ni res v tvojem življenju, ampak je le pesem, ki jo študiraš v originalnem jeziku v okviru tečaja, potem nisi udeleženec “božanske narave” in resničnega krščanstva, ki je zapisano v **edinem** bibličnem zapisu. Prosim! Ne zadovolji se z ničem drugim! Ne glede na ceno. Imaš le eno življenje. Ne dovoli, da te kdor koli prepriča, da sprejmeš kar koli drugo kot pa substenco, značaj in mogočni obseg osebnega in cerkvenega življenja, o katerem bereš v Božji besedi. Prav?! Kar koli drugega je samo-izpolnjena prerokba:

“In ni mogel tam storiti nobenega mogočnega dela, samo na nekaj bolnikov je položil roke in jih ozdravil. In čudil se je njihovi neveri.” Marko 6:5-6

“In Jezus jim je odgovoril: »Imejte vero v Boga! Resnično, povem vam: Kdor bo rekel tej gori: ›Vzdigni se in se vrzi v morje‹ in ne bo dvomil v svojem srcu, temveč verjel, da se bo zgodilo, kar pravi, se mu bo zgodilo. Zato vam pravim: Za vse, kar molite in prosite, verjemite, da ste že prejeli, in se vam bo zgodilo.«” Marko 11:22-24

“Tedaj so se učenci približali Jezusu in mu na samem rekli: »Zakaj ga mi nismo mogli izgnati?« »Zato, ker imate malo vere,« jim je dejal. »Resnično, povem vam: Če bi imeli vero kakor gorčično zrno, bi rekli tej gori: ›Prestavi se od tod tja!«, in se bo prestavila in nič vam ne bo nemogoče.« Matej 17:19-20

Brez vere, da je Bog zmožen in si želi narediti veliko ime zase, boš vzel stvari okoli sebe le za naključno “usodo.”

Vera “OD” Boga

Od kod pride ta vera, da “*vsí tísti, kí verujejo*” bodo vrgli gore v morje. Ali so jo pričarali? Mesena ambicija? Surova sila odločnosti: “Jaz bom verjel, ne bom dvomil. Bom verjel. Sedaj imam to sliko v mojem umu. Prav. Ne, ne, ne. Zavračam vsak dvom! Na tri, štiri: dva, tri, štiri, ... skoči gora!” Preveč ljudi je bilo prizatedih preko takega učenja. Sploh ne deluje tako! Ne more biti tako. Odgovor, katero goro Bog želi, da vržemo v morje, leži v neomejeni veri, rojeni v odnosu z njim in ne v naših površinskih idejah in željah.

“Jezus jim je odgovoril: »Imejte vero v (ali od) Boga.«” Marko 11:22

“Je pa vera obstoj (v grškem jeziku, ‘naziv dejanja’) resničnosti, v katere upamo, zagotovilo stvari, ki jih ne vidimo.” Hebrejci 11:1

Za kar koli se odločimo, da bomo vprašali Boga, to ne moremo narediti iz naključne, brez smiselne vere. Namesto tega moramo imeti vero, ki počiva na “nazivu dejanja”, ki ga je Bog potrdil v našem odnosu z njim. Naša molitev prihaja od njega in gre k njemu. Po drugi strani lahko hitro sprevidimo, da odgovor na zlorabe ni v tem, da z nedejanskimi teorijami, kot so: trditve, da je nadnaravno le za “učence prvega stoletja”, izbrišemo vse citate iz Svetega pisma o molitvi in kerakerju Boga! To ni več krščanstvo. *Vsaj ne krščanstvo, ki ga lahko najdeš v Svetem pismu.*

“In to je zaupnost, ki jo imamo z njim: on nas usliši, kadar ga prosimo po njegovi volji. In če vemo, da nas v vsem poslušá, za kar koli ga prosimo, tudi vemo, da že imamo, kar smo ga prosili.” 1 Janez 5:14-15

Ta citat je edino resničen ali neresničen. Jaz sem prepričan, da je v vsakem primeru sto procentno resničen. Kaj pa ti misliš? Kako ti vidiš citate? Ali jih resnično sprejmeš kot Božja beseda?

(Kar koli delamo, ne smemo izrabiti ta citat in si misliti, da pravi: “Lahko molimo brezsrčne, samoljubne, naključne molitve in Bog jim bo dovolil, da mogoče “zadanejo cilj ali pa ne.” Da boš mogoče molil nekaj, kar je “Božja volja” je popolno naključje. Grška beseda za to je: “Neumnost.”)

Če je ta citat resničen in so naše molitve odvisne na to ali “nas on posluša,” kako potem vemo, da “nas on posluša”? Jaz bom posadil le seme ali dva, a molim, da preden bo vsega konec, nam bo Bog dodelil, da v njem najdemo življenje, ki ni na isti dimenziji kot doktrinski spektrum, ki je oropal mnoge (na obeh koncih spektra).

Tu je ta seme, ki ga je le Jezus zares razumel in živel: Nikoli ne boš vedel veliko o molitvi polne vere in o čudežnem, ... razen, če intimno poznaš Boga. Edino vera rojena iz odnosa prinese sad. *“Kajti iz njega, po njem in zanj je vse: njemu slava na veke! Amen”*

Kot je Gospod – Učitelj rekel svojim učencem: “Pojdite in se poučite, kaj pomenijo te besede.” To ni neka ljubka in prisrčna teologija! Je razlog in upanje večnosti! (Janez 17:3; Rim. 8:14-17) Preživi veliko časa “jesti zavitek”. Ne gre se zato, da bi hitro prileteli glavne ideje ali pa bi analizirali in kategorizirali Boga. Aktivno moli čez te vrstice in aktivno položi svoje življenje kot živo žrtev pred Bogom. “Pojdite in se poučite, kaj pomenijo te besede”

Jezus, Božji sin, je molil k svojem Očetu,

*“Večno življenje pa je v tem (nebeški Oče), da **spoznavajo** (ti, ki bodo kristjani) tebe, (“ginosko” - **imajo intimnost z**, kot je beseda uporabljena tudi v Mateju 1:25, in **ne le intelektualno znanje**. Prav tako tudi v Mateju 7:23 in v drugih razkrivajočih mestih) **edinega resničnega Boga, in njega, ki si ga poslal, Jezusa Kristusa.**” Janez 17:3*

S skladnostjo s to molitvijo, Jezus sam za nas opiše življenje, ki kaže “življenje po Jezusu” (krščanstvo):

“Jezus jim je tedaj odvrnil in jim govoril: »Resnično, resnično, povem vam: Sin ne more delati ničesar sam od sebe, ampak le

to, kar vidi, da dela Oče; kar namreč dela on, dela enako tudi Sin.«” Janez 5:19

“Jezus jim je tedaj rekel: »Ko boste povzdignili Sina človekovega, boste spoznali, da jaz sem in da ničesar ne delam sam od sebe, ampak govorim to, kar me je naučil Oče. On, ki me je poslal, je z menoj. Ni me pustil samega, kajti jaz vedno delam to, kar je všeč njemu.«” Janez 8:28-29

“Mar ne veruješ, da sem jaz v Očetu in Oče v meni? Besed, ki vam jih govorim, ne govorim sam od sebe; ampak Oče, ki ostaja v meni, opravlja svoja dela.” Janez 14:10

Ali ni to čudovit opis življenja, ki je tudi v nas? **“Kristus v nas, upanje slave!”** (Kol. 1,26-27)

“Še malo in svet me ne bo več videl, vi pa me boste videli, ker jaz živim in živeli boste tudi vi. Tisti dan boste spoznali, da sem jaz v Očetu in vi v meni in jaz v vas. Kdor ima moje zapovedi in se jih drži, ta me ljubi; kdor pa me ljubi, tega bo ljubil moj Oče, in tudi jaz ga bom ljubil in se mu razodel.” Janez 14:19-21

“Kdor ostane v meni in jaz v njem, ta rodi obilo sadu, kajti brez mene ne morete storiti ničesar. Če kdo ne ostane v meni, ga vržejo proč kakor mladiko in se posuši. Te mladike poberejo in vržejo v ogenj in zgorijo. Če ostanete v meni in moje besede ostanete v vas, prosite, kar koli hočete, in se vam bo zgodilo. V tem je poveličan moj Oče, da obrodite obilo sadu in postanete moji učenci.” Janez 15:5-8

“Dal ti bom ključe nebeškega kraljestva; in kar koli boš zavezal na zemlji, bo zavezano v nebesih; in kar koli boš razvezal na zemlji, bo razvezano v nebesih.” Matej 16:19

Razumi to! Z življenjem, ki kaže tako druženje z Bogom, ne boš spraševal Boga za veliko stvari, ki niso “po Božji volji”. Tuga in neuspeh, ki ju doživiš, ti bosta le služila iti globlje v “mero doraslosti Kristusove polnosti”. To je seveda Očetov skrajni cilj, tako zate kot zame. (Uslišane ali neuslišane molitve so le ene od mnogih orodij, ki jih Oče uporabi, da nas pripelje bliže k tisti čudoviti meri doraslosti.

K tej nas je poklical in nas je usposobil, da jo lahko uživamo.) Imej ta Božji cilj v mislih. Ne glej le na meje, v katere se zaletiš!

Rad bi rekel še toliko več. A molim, da je to zadosti, da se lahko zavedamo dogodivščine, moči in lepote tega, kar leži na naši poti, če ga bomo iskali in bomo tudi našli v Božjih namenih za nas, tako posamezno kot skupno z drugimi. Ko gledamo naprej, upam, da vidimo sveti narod, kraljevsko duhovništvo, cerkev, katere vrata pekla ne bodo več premagana! Izbrano ljudstvo, ki živi kot skupni Kristus, ki pripelje vse ljudi v "dolino odločitve" in zavezuje na zemlji, to kar vidi zavezano v nebesih. Skupnost Božjih izvoljencev, ki ne sledijo znamenja za svojo korist. Preprosta cerkev, ki nosi čisto in mogočno pričevanje Sina, Sinovega kraljestva in njegove Besede. Po dolgi, dolgi suši si Bog lahko privošči "potrditi svojo Besedo" in braniti svoje služabnike polne vere. Želji si prihajanje tega dne! Pritisni proti temu dnevu!

Mimogrede, nihče, ki pozna kralja kraljev, Jezusa, Kristusa Boga, osebno (kot prijatelja) ne bi mogel imeti več vprašanj o njegovem značaju in moči! Ali o njegovi zavezanosti, da ravna v dobro svojih ljudi. Zdaj in za vedno! To je Jezus. Ko stojiš v njegovi prisotnosti, izgubiš vsak poskus, da ga etikiraš! To je naš Jezus. To je, kdo on je! On, ki je JAZ SEM.

"Z ušesom sem slišal o tebi, a zdaj te je videlo moje oko. Zato odstopam in se kesam v prahu in pepelu." Job 42:5-6

Ta beseda je zanesljiva in vredna popolnega sprejetja: "Če cerkev nadaljuje polagati svojo glavo v naročje Dalile, potem bo zagotovo nadaljevala z pomankanjem moči in bo izgledala kot norec pred sovražniki."

A ti dnevi so končani. Amen?

"Kdo je kakor tvoje ljudstvo Izrael, edini narod na zemlji, ki ga je Bog šel odkupit za svoje ljudstvo in si pridobil ime ter storil zanj velika in strah zbujujoča dela."

"Mojzes mu je rekel: »Če tvoje obličje ne bo šlo, nas nikar ne vòdi od tod! Le po čem naj spoznam, da smo našli milost v tvojih

očeh jaz in tvoje ljudstvo? Ali ne po tem, da hodiš z nami in smo tako jaz in tvoje ljudstvo odlikovani izmed vseh ljudstev, ki so na zemlji?»

“Tvoje ljudstvo bo voljno na dan tvoje moči v svetem sijaju. Iz naročja jutranje zarje

pride zate rosa tvojega otroštva.”

“Tako naj bi se zdaj po Cerkvi oznanila vladarstvom in oblastem v nebeških področjih mnogovrstna Božja modrost.”

“Bog miru pa bo prav kmalu strl satana pod vašimi nogami. Milost našega Gospoda Jezusa naj bo z vami. Amen.”

Kaj pa ti? V tisti nevihtni noči je samo en umrljiv mož hodil z Jezusom na vodi. Ta, ki je stopil ven iz čolna dvoma, strahu, pritiska vrstnikov in človeškega mesenega razuma. Ali boš ti, kot večina, umrl od starosti v tistem čolnu? Ali pa boš utrdil svoj korak in se ukoreninil le v tem, kar Božja moč lahko ohranja. Ali boš?